

Dos mesos i un dia al Nepal (XXXI)

text TONYO FIBLA

19-11-2008 Dimecres.
Pisang – Manang (3540)

Aquesta nit m'he alçat a les quatre per anar al servei i abans de gitar-me he mirat al cel. Quasi podia tocar la constel·lació d'Orió, i Sírius no podia brillar més.

Quan m'he despertat pel matí m'ha paregut sentir xiular el vent, i sí, efectivament bufava el vent i al mirar per la finestra m'ha caigut el món damunt: està tot cobert i inclús cau alguna volva de neu. Tants dies amb tan bon temps i ara, ara que ens estem aplegant al pas, ara es posa a nevar.

Les cares de la gent manifesten el temps. Tots mirem el cel i menegem el cap. Ningú diu res però tots sabem el que pensem.

Després del desdijuni, com tots els dies, comencem a caminar. Tal i com anem avançant el sol va sortint per la nostra esquena. Cada vegada es va aclarint més. Vull pensar que haurà estat una cueta de front d'eixes que diuen els homes del temps. Al mig dia l'Annapurna III, adornat per alguns núvols, es mostra esplèndid a la nostra esquerra. El cel ha quedat completament ras, només a les cretes hi ha algun núvol blanc.

Al fons tenim el Tilicho, a l'esquerra els Annapurnes, a la dreta el Pic Pisang i darrere, molt lluny, encara s'albira el Manaslu.

Avui no parem a dinar pel camí i a la una i quart, ja a Manang, asseguts davant la taula tenim el plat per a recuperar les forces perdudes.

Manang és una gran, és l'últim poble gran abans del pas i com a tal disposa de millors infraestructures. Els hotels són molt millors. Inclús podem parlar d'un cert luxe.

Després d'un bon dinar peguem una becada i assegut al lliit, abrigat i tapat amb el sac, em poso a escriure. Ací ja fa fred. Són les 3:30 i suposo que encara que fa vent i fred, anirem a pegar una volta i al cyber, o a la pastisseria, que hem vist pujant.

Cansats ja d'estar estirats anem a veure els voltants. A la porta cine, ací hi ha sala de cine, hi mirem la cartellera: "7 any al Tibet", "Himàlaia, l'infància d'un caporal" i una altra amb un títol en anglès que no he pogut traduir.

Passem per davant de telèfons i truquem a Bijay, no contesta. Anem a fer un aple pie, cantem "Al Vent" (realment ací fa molt de vent) amb la guitarra que hi ha al bar i tornem a intentar la trucada. Ara sí. Parlem uns minuts. S'ha posat molt content.

A les cinc anem al cine a veure *Himàlaia, l'infància d'un caporal*, però ens porten al cine club ja que a la sala principal fan la de *7 anys al Tibet* que ja hem vist tots, si volem veure aquesta altra pel·lícula hem d'anar a l'altre lloc. Allí ens dirigim. D'aquesta pel·lícula vaig veure el final per la tele.

Un aparell de televisió de gran pantalla, uns banquetes disposats en L i coberts amb pell de iac i al centre una estufa de llenya. Les parets estan tapades per unes prestatgeries plenes de cintes de vídeo i dvd's.

Paguem les cent cinquanta rúpies i comença la pel·lícula. Estem ben calentets ja que han encès l'estufa de llenya. De tant en tant se'n va la llum i quan torna, ha de venir la xicota a tornar a posar el dvd al punt on ens havíem quedat: "Avant, avant, avant... Ahí!"

La pel·lícula ens ha agradat. La fotografia és preciosa, i, en acabar-se, a sopar i al cau a dormir.

A aquesta hora el cel està tot estrellat i preciós però fa molt de vent ben gelat que alce molta terra. Demà és dia de reflexió, millor, d'aclimatació. No avançarem per adaptar-nos millor a l'altitud, a la baixa pressió atmosfèrica i evitar així possibles edemes cerebrals i pulmonars. És el que coneixem per mal d'altura.

Ací per tot arreu està ple de cartells amb informació sobre el mal d'altura, explicant el símptomes i ho diu molt clar, si et passa alguna cosa d'eixes, BAIXA!!! BAIXA!!!

Número 741 - 9 juliol 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu
de Benicarló

ESTISORADA
INVERSORA
AL NOSTRE TERME

EL DESDOBLAMENT DE
L'N-340
EMPANTANAT

OPOSICIÓ AL BATXILLERAT A LA SALLE

Estisorada inversora al nostre terme El desdoblament de l'N-340 empantanat

text REDACCIÓ

Les obres d'execució de la variant de la N340 perillan en els seus terminis d'execució segons l'anunci fet pel ministre de Foment, José Blanco. Les retallades en matèria inversora anunciats des del govern central, obligaran a endarrerir, més encara, el desdoblament que, ara, ja ni sé sap quan pot acabar.

Així, de moment, els que més patiran els efectes d'aquest anunci són els llauradors que sofriran directament els inconvenients que suposa transitar per un terme municipal en obres durant una "l'laaarga" temporada. Els conductors, per la seua banda, tindran que circular uns anys més (no se sap quants) per un dels traçats més perillosos de la xarxa viària espanyola. I aquesta, hauria de ser

una raó més que suficient perquè el ministeri reflexionara i no aplicara la tisona en la retallada de pressupost d'una carretera que, en realitat, és un parany mortal

L'anunci de Pepino Blanco

El Ministeri de Foment va a "alentir d'any i mig a dos anys" tretze autovies actualment en construcció, segons va assegurar el conseller d'Infraestructures, Mario Flores, després de reunir-se a Madrid amb responsables del Ministeri de Foment per a conèixer les retallades en les infraestructures valencianes. Algunes de les tretze carreteres afecten Castelló a l'estar el la llista la variant de la N-340 al seu pas per Peníscola, Benicarló i Vinaròs. La polèmica està servida perquè alguna d'aquestes obres es troben en un estat bastant avançat i, qualsevol endarreriment, fins i tot, podria provocar problemes de seguretat vial. Ambdues administracions celebraran altra

trobada al setembre "per a seguir treballant en el segon protocol de carreteres", malgrat que el primer ha quedat paralitzat tant en les autovies de Foment com en les que corresponia executar a la Generalitat. Així, res es sap dels terminis d'execució de la variant de la N-340 al seu pas pel Maestrat, un dels principals punts negres de la xarxa viària espanyola. Tot fa suposar que la seua execució també es demorará dos anys més. Ni que dir que la de Castelló està en punt mort. El conseller d'Infraestructures i Transport, Mario Flores ha manifestat que les retallades pressupostàries plantejats pel ministeri de Foment afectaran especialment a les carreteres i ha denunciat, en aquest sentit, que un total de 13 actuacions viàries actualment en marxa i "fonamentals" per a la Comunitat, van a patir un endarreriment que anirà d'any i mig a dos anys, mentre que les que no estan licitades es trauran

XXV Travessia Sant Pere-Trofeu Caixa Penedès

text i foto CNB

Els nedadors Marc Fresquet i Noemí López guanyadors absoluts de la nova edició de la travessia al port de Benicarló.

Un total de 129 nedadors i nedadores van participar diumenge passat 4 de Juliol de 2010 en la XXV Edició de la travessia al port de Benicarló Trofeu "Sant Pere" on el nedador del Club Natació Benicarló Marc Fresquet va guanyar la travessia seguit de molt prop per Albert del Monte i de Miguel Piñana. En la categoria femenina Noemí López del Club Natació Vinaròs va ser la guanyadora absoluta seguida de Meritxell Sospedra i Lucía Piñana que novament van repetir l'or i la plata en la seua respectiva categoria.

Recordar i agrair un any més a totes les persones i entitats que han col·laborat en la realització d'aquesta edició (Bombers, Gurugukayak, Protecció Civil, Confraria de pescadors, Port de Benicarló, Policia Local, Ajuntament i Caixa Penedès, entre molts altres), impressionant i gràcies a tots.

Els millors cronos del Club en les diferents categories van ser per a: Travessia de 40 metres "Promeses"; 1r Diego Pérez, 2n Miquel Ibañez i 3r Aleix Beltrán / 1a Elisa Forés, 2a Marta Cheto i 3a Eva Valdearcos.

Travessia de 200 metres Benjamins; 1r Didac Saura/ 1a Ester Segura, 2a Gemma Rillo i 3a Júlia Barrachina

Travessia de 480 metres Alevins; 1r José Julián Jaén, 2n David Valdearcos i 3r Juan Diego Ruiz/ 1a Gisele Mateu, 2a Noemí Anta i 3a Carla Fresquet

Travessia de 640 metres Infants; 3r Albert Astor/1a Nerea Sorando i 3a Irene Sorando.

Travessia de 1280 metres Juniors; 1r Vicent Prats, 2n José Antonio Adell i 3r Agustín Parra/ 1a Meritxell Sospedra, 2a Lucía Piñana i 3a Sara Marquès.

Travessia de 1280 metres absoluts; 1r Marc Fresquet i 3r Miguel Piñana / 2n Paula Saura.

Grans resultats donat el gran nivell dels actuals nedadors del Club Natació Benicarló i sense oblidar el gran treball dels més menuts amb el seu bateig en les aigües del port. El lliurament de trofeus va estar a càrrec de la Dama que finalitzava així la temporada Andrea Fuentes, el Director de la Caixa del Penedès Adolfo Saura i el Regidor d'esports Ximo Pérez als quals agraim la seua assistència.

Posteriorment en la celebració del menjar de "germanor" van ser exaltades les Dames Andrea Fuentes i Paula Saura així com el recent nomenat millor nedador de la temporada i guanyador de la travessia Marc Fresquet i presentada la cerimònia un any més de la mà de Noemí Oms.

I també participarem en la XXXII Edició del Trofeu José Sagreras avantsala dels Campionats d'Espanya, en la ciutat de Xirivella (València) amb una assistència de més de 56 Clubs de tota Espanya on vam estar representats de la mà de Claudia Barrachina i Cristina García en els 100 m braça, on Cristina va estar a una mil·lèsima de segon d'entrar en les finals i a les que felicitem per la seua participació.

VII PIHC – TORNEIG INTERNACIONAL D'HANDBOL DE PENÍSCOLA

text REDACCIÓ

Dissabte 4 de juliol: Comença la setena edició del Torneig d'Handbol "Peníscola Internacional Cup"

Altíssima participació d'equips enguany en el VII PIHC, amb clubs que han vingut de països com: Noruega (Hinna H, Gulset HK), França (Handball Archiac, Nantes L. A. Handball) des de l'ILLA DE MADEIRA, Portugal, (C.D. Bartolome Perestrelo), de tot arreu del nostre país (Club Deportivo Iplacea, Club Deportivo Alcañiz, Club Balonmano Alcobendas, Club Almàsora Balonmano, Club Handbol Amposta, Broken Toys, Sureños de la Delegación de Burgos, Gora Gora CDM de San Sebastià, Club Balonmano Maristas de Saragossa), i de la nostra comarca (Club Balonmano Vinaròs, Club Handbol Benicarló, Club Handbol Peníscola Maestrat)

Finalment, destacar la presència dels arbitres que enguany venen d'Algèria, França i també de Burgos, Madrid, València i San Sebastià.

Després de l'acte d'inauguració al Pavelló municipal, es va

organitzar un sopar on estaven invitats, a més dels jugadors, tècnics i entrenador, tots els pares i acompanyants que havien vingut, alguns des de molt lluny.

La competició arranca el diumenge dia 5 de juliol, amb handbol pista i handbol platja, i durarà fins dijous dia 8 a les 21 h. amb la cerimònia de clausura i lliurament de trofeus.

Possible acord de col·laboració entre el Benicarló Base Futbol i el Vila-real

text i foto VICENT FERRER

L'Ajuntament de Benicarló estudia la col·laboració de l'escola de futbol local Benicarló Base Futbol amb el Vila-real CF amb una reunió amb José Manuel Llana

La reunió es va celebrar aquesta setmana en el saló noble de la Casa Consistorial, obrint les converses l'alcalde Marcelino Domingo entre representants del Benicarló Base Futbol i José Manuel Llana per part del Vila-real CF, amb la proposta d'iniciar una col·laboració entre l'equip groguet i l'escola de futbol benicarlanda.

Malgrat que al finalitzar la reunió no s'havia arribat a un acord definitiu, si que es pot dir que s'han ficat les bases per a una possible col·laboració entre les dues

entitats futbolístiques. Per part del Benicarló Base Futbol van acudir el seu president Juanjo Cornelles i els directius Juanito Bosch i Rubén Lores, que li van donar a conèixer a Llana les seues posicions abans que es tanque un acord de col·laboració.

XXX Torneig de Futbol Sala d'estiu: La 1ª jornada já perfila els favorits

text i foto REDACCIÓ

Va acabar la primera jornada del XXX Torneig d'Estiu de futbol-sala i no han faltat les sorpreses. En el grup 1, Puchal Climatitzación i Toldos Raiva/El Chinguito de Toni, van fer bons els pronòstics i van confirmar la seua etiqueta de favorits per a passar a la fase final al guanyar amb facilitat a La Façana d'Or i Ràcing Club, encara que també caldrà comptar amb Drago's, que va guanyar al CF Amistat, i amb Reformas Bevican, que no va jugar aquesta jornada però que és esperat amb expectació. En el Grup 2, L'Ovella Negra va ser l'únic que va guanyar i encapçala en solitari la classificació, si bé Novo Informo i Gellida e Hijos van protagonitzar un espectacular partit de la jornada, que va acabar en empat i que deixa els dos equips com a fermes candidats, no només a passar a quarts de final, sinó també per al títol. L'altre partit del grup entre All Stars Maracas i Pub People també va acabar en empat. I en el Grup 3, els defensors del títol, Carlson Cars i Instalaciones Santi van guanyar amb comoditat a Nadha/Peluquería Rachid i Pub

Novo Informo i Gellida e Hijos van protagonitzar un espectacular partit

Tortuga respectivament i també s'apunten al carro de favorits per passar, encara que Esbufega'l Cafè/lurisor va guanyar amb dificultats a White @ Blue i no vol despenjar-se. El Chinguito de Pepito, per la seua banda, no va jugar aquesta jornada.

El desdoblament de la N-340 és una necessitat per els conductors, si atenem a les estadístiques

ve de la pàgina anterior

només a través de fórmules públicoprivades.

El ministre de Foment, José Blanco, va anunciar fa diverses setmanes la seua voluntat d'acomodar el pols inversor de l'administració central a la nova realitat d'un conjuntura econòmica adversa. Tots els projectes que encara no estiguen adjudicades i aquelles actuacions que no tinguen executat el 30% de l'obra ja en marxa haurien de revisar el seu calendari per a adaptar-se a la menor disponibilitat financera. La conseqüència d'aquesta nova planificació obligarà el Ministeri de Foment a prioritzar inversions i relegar altres actuacions encara que algunes d'elles estiguen ja en marxa. En el cas de la província de Castelló, el Ministeri de Foment només té en marxa les obres de la N-340 a la comarca del Maestrat. No obstant això, els treballs no es troben al 30% del grau d'execució que José Blanco marcava com criteri de selecció de les actuacions que experimentaran el 'tjeterazo' per a moderar el deute públic. A més, l'N-340 en el Maestrat també presenta altra singularitat que la col·loca molt prop d'una paralització pel 'tjeterazo' com és la planificació inversora. D'acord amb la programació realitzada pel ministeri abans de la crisi, el gruix de la despesa en aquesta carretera arribaria en 2011 tal com figura en els Pressupostos Generals de l'Estat. D'aquesta manera, fins al moment s'ha realitzat un desemborsament lleuger que, traduït, davant la retallada anunciada per Blanco, fa pudor a paralització o un alentiment prou considerable de l'actuació.

L'opinió del camp benicarlano

Miguel Piñana, portaveu de La Unió de Llauradors i Ramaders a Benicarló, ha assegurat que la retallada és "una manera més d'ignorar al sector agrari benicarlano. Ells ja sabien com estava la situació quan van començar les obres l'any passat", lamentava.

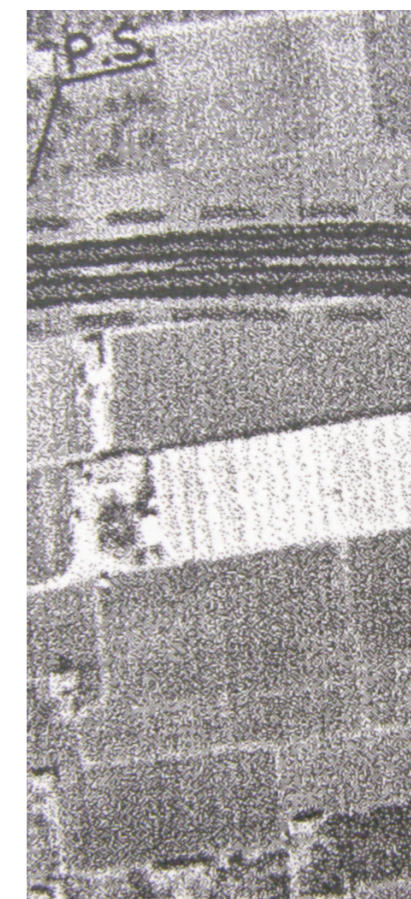
Per a Piñana, el més greu és la situació és com deixen als llauradors que han vist la seua propietat segmentada per les obres. El representant del sindicat es pregunta si "els van a deixar a mig fer, amb tot el camp destrossat i sense poder treballar-lo" ja que el ministeri es va comprometre a reposar els sistemes de reg i totes aquelles infraestructures que es veren afectades per les obres. D'altra banda, Piñana lamentava que comencen les obres i "ara les deixen a mig fer", amb molts camins rurals tallats per les obres "que seguiran així durant alguns anys". El representant de la Unió també s'ha referit al pagament d'indemnitzacions que des de Foment s'ha de realitzar als expropiats per les obres. "Ara tampoc sabem si l'alentiment del procés els afectarà, perquè de moment, només han arribat unes poques cartes", assegura. En elles, s'ofereix "una quantitat irrisòria" pel que el sindicat ha recomanat als llauradors "que no les accepten perquè és un preu ridícul i que no s'ajusta a la realitat".

El consistori reclama el canvi de traçat

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha estat més concret en les seues declaracions, però coincidia amb Piñana a assenyalar que la situació econòmica ja era greu l'any passat quan van començar les obres del desdoblament. Així, Domingo ha lamentat que els treballs s'engegaren "en comptes de parar-lo, asseure'ns i tornar a estudiar el traçat de la carretera" per a intentar arribar a un acord que satisfera totes les parts. "Una obra que ja és llarga de per si, ara serà molt més llarga", lamentava. Cal recordar que el traçat proposat per Foment va ser aprovat pel consistori en ple quan Enric Escuder estava al capdavant de l'equip de govern, amb els vots a favor del PSPV, però amb una forta oposició a la societat benicarlanda. Les obres van ser licitades en el 2008, però no va ser fins al passat any quan van començar.

Una carretera mortal

El desdoblament de la N-340 és una necessitat per els conductors, si atenem a les estadístiques. La principal arteria de comunicació que travessa la província és l'única on Trànsit identifica punts negres, concretament en els quilòmetres 969,4 (terme municipal de Castelló); 1003 (Torreblanca); 1044,7 (Benicarló i en els punts kilomètrics 1049,5; 1050,4 i 1052,5, tots ells en el terme municipal de Vinaròs. Els sis trams conflictius de la N-340 han registrat un total de 33 víctimes en els diferents accidents ocorreguts. Les dades situen Castelló en els nivells de 2004, l'any que es va comptabilitzar un menor nombre de punts negres en la xarxa viària provincial. Cal recordar que un punt negre, també conegut com tram de concentració d'accidents (TCA), és aquell en el que durant un any natural s'han detectat tres o més sinistres amb víctimes en un tram de 100 metres.

BENIHORT, DE PORTES OBERTES

text REDACCIÓ

Benihort va celebrar un any més, en la seua àrea de planter, unes noves Jornades Hortícoles a les quals van assistir més d'un centenar de participants.

En aquesta ocasió es va organitzar la setena edició d'aquesta jornada de Portes Obertes que van comptar, dissabte passat 3 de juliol, amb la gran participació dels socis de la cooperativa benicarlanda. La festa es va iniciar a l'hora de l'esmorzar amb una torrada de carn i en ella es va lliurar als assistents un dossier tècnic-informatiu sobre l'activitat desenvolupada en el planter durant el 2009. El planter de Benihort treballa des de fa 8 anys i és avui dia un servei consolidat que va comercialitzar quasi 22 milions de plantes en 2009. Des dels hivernacles de la cooperativa benicarlanda, ixen la major part de plantons que els socis utilitzaran en els seus camps. L'empresa s'encarrega d'estudiar i determinar plagues i malalties de diversos tipus que s'encarreguen, en la mesura del possible, de corregir per a afavorir la bona salut i l'èxit de les collites dels socis. Tal com detallava el gerent de Benihort, Guillermo Edo, "aquestes jornades es troben plenament consolidades i serveixen com punt de trobada i de reunió, pel que són molt valorades pels nostres socis".

IBERDROLA I BENICARLÓ

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, ha donat suport a la campanya mediambiental que desenvolupa Iberdrola, visitant l'autobús de la companyia instal·lat a la Plaça Constitució.

En el vehicle, acosta a la ciutadania les claus per a fer un ús eficient de l'energia. L'estada de l'autobús a Benicarló forma part de la campanya mediambiental i educativa que ha engegat Iberdrola per a conscienciar la ciutadania de la importància de respectar el medi ambient i de la necessitat d'estalviar energia. El delegat d'Iberdrola a Castelló, Fernando Vázquez, ha remarcat l'aposta d'Iberdrola per les energies renovables i ha destacat la tasca que l'empresa fa amb aquesta campanya d'acostar especialment als més joves el respecte pel medi ambient. L'alcalde ha agraït la presència de l'autobús a la ciutat i ha demanat a Iberdrola que de cara a l'inici del curs escolar realitze una nova estada per a poder transmetre la campanya als alumnes de primària i secundària dels centres educatius de Benicarló.

L'engedada de la Campanya de Medi ambient 2010 de l'Autobús IBERDROLA s'emmarca dins de l'aposta de l'Empresa per impulsar l'ús de les tecnologies de generació més respectuoses amb l'entorn. El seu compromís amb la

sostenibilitat li ha valgut diversos reconeixements, entre els quals cal destacar l'haver estat l'única companyia elèctrica espanyola inclosa dins de l'índex *Global 100 Most Sustainable Corporations in the World 2010* o la seua designació, per desè any consecutiu, com una de les *utilities* més sostenibles del món, segons l'Índex Dow Jones de Sostenibilitat (DJSI) 2009. El Grup va engegar aquesta iniciativa l'any 2005 amb la finalitat d'enfortir els seus vincles amb la societat, especialment en les regions on desenvolupa la seua activitat. Al llarg de 2009, l'Autobús IBERDROLA ha recorregut 60 localitats i ha rebut més de 78.300 visites. De moment, qui gaudeixen amb l'oferta de l'empresa són els centenars que xiquets que en aquestes dates participen en els nombrosos campus i escoles d'estiu que es desenvolupen en la ciutat. Així, els matins es reserven a les visites en grup d'aquests xiquets, que gaudeixen amb l'experiència de conèixer de prop les energies renovables. La visita a l'autobús inclou una part més teòrica amb un audiovisual sobre la creixent importància de les energies renovables i una part més lúdica, amb concursos, consells i jocs per a practicar l'estalvi d'energia.

El recorregut finalitza amb el repartiment de premis sostenibles, entre els quals es troben llavors de flors i de gespa, a més de les tan demandades gorres i samarretes de la Selecció espanyola.

NOU ENTRENADOR

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Seria lògic suposar que, després de varies setmanes sense aparèixer per aquestes pàgines, les notícies que avui porto han de ser nombroses, variades i emocionants. Però una cosa és la raó i una altra la dura realitat. Avui he de dir que gràcies a un aparell que fa deu anys no existia, m'he assabentat d'un parell de coses que vull exposar en aquestes pàgines, tot i saber que no són cap novetat. Efectivament, en els darrers dies he rebut un parell de missatges al telèfon mòbil. M'han dit que això es diu un SMS, però ningú m'ha sabut desxifrar l'acròstic. N'han dir que ho busque a l'internet, que segur que ho trobaré perquè allà hi és tot. M'ha fet peresa i no he satisfet la meua relativa curiositat al respecte, així que ara mateix no sé què volen dir aquestes inicials. Com anava dient, començaré pel primer missatge de text que, com a soci que soc, em convocava a l'assemblea anual de socis. He de reconèixer que no vaig anar perquè no vaig poder. De veritat que no vaig poder. No he esbrinat gran cosa del contingut de la mateixa, però es veu que no hi van haver grans novetats. Com sempre, el tema econòmic va ser el gran protagonista. El segon missatge em va arribar divendres passat i se'm convocava –també per la meua qualitat de soci– a la presentació del nou entrenador que havia de tindre lloc dissabte següent a partir de les deu i mitja del matí al Camp Municipal Innominat. El missatge era una autèntica bomba d'informació, perquè portava escrit el nom de l'afortunat que havia de dirigir les regnes del club degà comarcal: Pedro Vidal Ferrer. Tot i al meu extens bagatge pel món del futbol, he de reconèixer que no vaig ubicar aquesta persona. Però després em vaig assabentar que

havia estat entrenador del Traiguera varies temporades. No cal dir que no vaig a qüestionar aquesta elecció -que suposo que serà encertada- ni tampoc fer cap comentari al respecte perquè no conec a la persona escollida. Així que dit això, ja podria donar per finalitzada aquesta crònica del no-res i anar-me'n a vore la tele, que es veu que avui fan un partit que pot suposar la sortida definitiva de la crisi. Però no, perquè vull comentar un parell de coses més. He sentit que el nostre Pepe Xoco podria ser el nou entrenador de l'equip que ha deixat el nostre, o siga, del Traiguera. Si és així, jo li vull desitjar molta sort i èxits, perquè després de tot el que ha passat (i potser està passant) penso que s'ho mereix. Em fa cosa sentir eixes coses del contracte "professional" que va signar amb un jugador, quan això només és un gra de sorra enmig del desert si ho comparem amb altres contractes signats a altres esports dels quals no es parla ni la mil·lèsima part del que s'ha parlat d'ell. Si, ja sé que aquesta darrera frase resulta sintàcticament deplorable i gramaticalment incompreensible, però és el que hi ha i jo no puc fer res més. A més a més tampoc no sé que he volgut dir amb tot això i ara no vaig a esborrar-la perquè trigaré massa en acabar.

Una altra cosa. Avui, pel carrer, he vist un cartell que m'ha fet

reflexionar una mica. Es tracta d'un equip de segona regional que hi ha al nostre poble i que es veu que aspira a no sé què, però molt alt. Pel que he vist, fan compte de anar cap amunt. Com que hi havia un avió al cartell, he pensat que potser volen convertir-se en el primer equip del poble en arribar a la lluna. Jo no sé si és seriós que un equip que va vestit com l'abella Maya estiga per damunt del CDB. Ep!, que no dic que no, dic que no ho sé. Em fa la sensació, sense dubte equivocada, que tot plegat fa una olor de ressentiment que ni puc entendre ni puc afirmar, només suposar. El cartell acaba amb un "arriba no sé què" que m'ha recordat altres èpoques, mentre un calfred recorria la meua columna vertebral fins la regata del ces.

Per acabar també vull fer una reflexió sobre la samarreta roja. Per a mi, la samarreta roja i els pantalons blaus (a vore quan els recuperem per al nostre CDB) només tenen el nom del Benicarló. Però hi ha un altre equip que porta aquets colors que evoca bons moments de la meua infantesa i que jugava a un camp anomenat "Pasarón". Efectivament, el Pontvedra, que a hores d'ara no sé a quina categoria està, però que jo recordo perquè portava els mateixos colors que el meu equip. Ai...! quins temps.

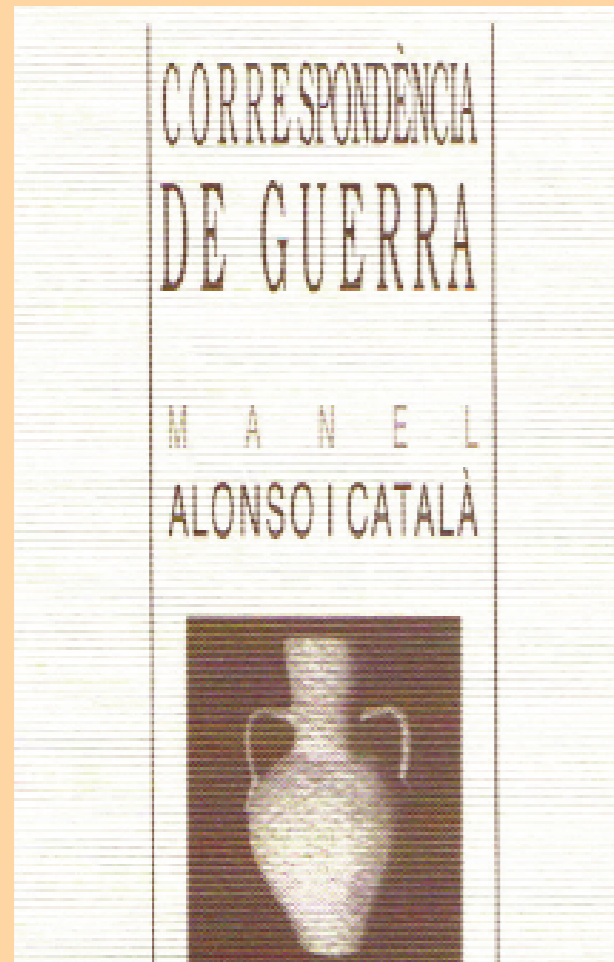
POESIA PER A LA DIGNITAT HUMANA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

MANEL ALONSO I CATALÀ.
Correspondència de guerra.
Editorial Aguaclara. Alacant. 2009.

Amb Correspondència de guerra Manel Alonso va guanyar el XIII premi de poesia "Paco Mollà" convocat per l'ajuntament de Petrer. La cita de Stig Dagerman que encapçala el llibre, és tota una declaració de principis: "¿Com és possible comportar-se, per una part, com si al món no hi hagués res més important que la literatura, quan, per l'altra, és impossible deixar de veure al teu voltant gent que lluita contra la fam?", com tampoc no és casual la dedicatòria del primer poema "A Manel Garcia Grau, autor de "La ciutat de la ira", poeta que va tenir com a objectiu primordial utilitzar la paraula poètica per defensar la dignitat de les

Un llibre necessari, per a combatre amb la paraula, els abusos intolerables contra la dignitat humana.

persones humanes. Aquest primer poema comença amb un vers que diu "un poeta no és cap corresponsal de guerra", però paradoxalment estableix un paral·lelisme entre el poeta i el corresponsal de guerra que explica totes les desgràcies que succeeixen al seu voltant: "Ferit, s'asseu en la trinxera/ i vessa sobre un tros de paper/ tots i cadascun dels udols dels gossos perduts./ bastonejats per la crueltat i la ignomínia.". El poeta no pot ser neutral, "Darrere d'un genocidi/ hi ha un poeta orb/ (...) /Darrere de l'alliberament/ hi ha un poeta lúcid", diu el subjecte poètic.

Aquesta defensa de la dignitat comença en el propi país del poeta i la seua relació amb l'estat com a "síndrome d'Estocolm", "Ella ens enganya i nosaltres la continuem servint", però tampoc és excusa buscar l'enemic exterior: "allò que ens porta a l'adversitat./ habita dins de cada membre de la tribu". En altres poemes es parla de la manipulació del poder valencià que destrueix el país en nom de la democràcia, així com d'aquells que intenten anorrear la cultura del poble que els ha acollit, o de la destrucció de consciències a la que ens sotmeten els diferents poders.

Continua defensant la dignitat humana després en un àmbit més global, primer Europa, a la qui prega que mantinga les seues marques d'identitat: "tingues cura que la riuada/ no s'emporte les teues arrels mil·lenàries", però també avisa els ciutadans europeus que estiguen amatents a no perdre allò que tant va costar conquerir: "La descurança apàtica/ ens està fent perdre els guanys/ que a un grapat de generacions/ tant d'esforç els va costar aconseguir."

Finalment el subjecte poètic es posiciona contra una sèrie de xacres que converteixen el món en un lloc on una gran quantitat de gent sofreix per culpa d'altres persones, així son presents la violència contra les dones, la xenofòbia, l'imperialisme, el contrast entre l'opulència del Primer Món i la misèria del Tercer Món, la cobdícia i el poder dels mercats, la destrucció dels paisatges, els xiquets soldats o el record de l'expulsió dels moriscos i les semblances amb la societat valenciana actual.

Contra el que puga semblar no estem davant d'una poesia pamfletària, sinó que estem davant d'un llibre que assoleix moments de gran lirisme i bellesa. Un llibre necessari, per a combatre amb la paraula, els abusos intolerables contra la dignitat humana.

PROMOCIÓ DE L'ESTACIÓ NÀUTICA

text REDACCIÓ

Uns 35 representants de totes les Oficines Tourist Info de les províncies de Castelló i València es van donar cita en un fam trip organitzat per l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola.

L'objectiu era donar a conèixer el producte i la destinació als professionals que després han de vendre'l en les oficines de turisme. "És un producte turístic fantàstic i aquests informadors han de conèixer tot el que ofereix in situ, ja que un sempre ven millor quan coneix", afirmava Victoria Palau, secretària autonòmica de Turisme. La jornada va començar amb una presentació de l'Estació Nàutica en el Palau de Congressos de Peníscola, per a posteriorment prendre contacte amb el Mediterrani durant un passeig en vaixells de creuer que va salpar des del port esportiu de Benicarló fins a Peníscola i volta a Benicarló. Posteriorment van visitar el nucli antic de Peníscola i van degustar un menjar típic en un restaurant de Benicarló.

"La nostra és una oferta nàutica complementada amb la d'oci i volem que la coneguen completa", explicava Mamen Iruretagoyena, regidora de Turisme de Benicarló. La regidora destacava la importància d'aquest tipus d'oferta en la comarca, que ja ha provocat que "més de 30 empreses

s'hagen adherit a la nostra proposta com col·laboradors". Per la seua banda la secretària autonòmica recordava que la de Benicarló-Peníscola és l'única de la província de Castelló i reiterava el suport de l'administració autonòmica a aquest tipus d'oferta. "Amb el nou pla de competitivitat en destinació, es va a enriquir tota l'oferta de la zona", afirmava Palau, qui puntualitzava que "l'oferta nàutica és molt important, ofereix una diversificació dins d'uns paràmetres de qualitat", al·ludint a les grans apostes turístiques de l'administració autonòmica. Per a la secretària autonòmica, "aquesta zona és molt paradigmàtica per les seues platges, les marines i tota l'oferta que ofereix" pel que no va dubtar que aquesta nova oferta tindrà gran acollida entre els turistes.

El so de la convivència

text REDACCIÓ

"El so de la convivència"; Aquest és el nom que es va donar a l'acte dut a terme el passat 27 de juny a la nostra ciutat.

Durant aquella tarda, la placeta de davant del MUCBE es va convertir en un petit mapamundi, representant la diversitat cultural que existeix avui en dia a Benicarló. A partir de mitja tarda es van fer tallers, tasts gastronòmics i mims amenitzant aquella trobada multicolor.

Cap allà les 19 h, pam amunt, pam avall, l'acció es va concentrar a l'escenari. Es va començar l'acte amb la cançó "Cantares" de Joan Manel Serrat, lletra de Antonio Machado. La base musical la varen posar la Coral Polifònica i el Cor Da Capo. La part del poema, va ser llegit en diferents idiomes. Després d'aquesta emotiva obertura de l'acte, es van anar succeint per l'escenari diferents mostres culturals. A tots ens van emocionar les cançons tradicionals russes i d'Ucraïna. Vam riure amb les poesies d'amor equatorianes, vam seguir el ritme amb els peus de les peces dolçament ballades per dos parelles de joves també equatorians. Vam aplaudir amb força els petits models que van desfilar, mostrant-nos la moda tradicional àrab. Se'ns va posar la pell de gallina amb les poesies italianes, acompanyades dolçament per una flauta barroca. Vam picar de mans acompanyant Maria Cristina i la jove orquestra de maraques (fabricades als tallers) que ens

va oferir el Cor Da Capo i tots els xiquets presents. Els nostres cors van batejar amb més força al ritme dels djembes senegalesos i tots vam ballar al ritme de Siyahamba, cançó final on van participar representants de totes les associacions. Em deixo algú? És possible. Molta música, molta il·lusió, molta cultura van passar per sobre d'aquell escenari. Tothom ens ho vam passar molt bé, tots junts. Un dels participants va dir: la terra no és de ningú, però en aquest moment, som nosaltres els que estem en aquest trosset de terra. Vam demostrar que sabem compartir-lo amb harmonia. Espero que el sentiment d'unió perduri més enllà d'aquella tarda. La multiculturalitat és una riquesa que encara s'ha d'aprendre a apreciar.

El Museu de la mar, una bona oferta estiuenca

text i foto VICENT FERRER

En el que fa molts anys va ser l'Escola d'orientació Marítima es pot veure ara un Museu del Mar, gràcies a un grup de persones que han anat recuperant tot tipus d'objectes d'aquest ofici.

La tasca d'anar recuperant tot tipus d'objectes lligats a la vida a la mar perquè formen part d'un museu no ha estat gens fàcil, però amb el pas del temps han trobat col·laboració de gent al conèixer-se la seua idea. Els autors són un grup que s'ha donat a conèixer en els últims anys per les reproduccions de grans embarcacions, algunes de les quals s'han pogut veure en les Festes Patronals en una exposició instal·lada en la Lotja de Peix, que sempre meravella a propis i estranys, donada la gran qualitat de les reproduccions allí mostrades.

Algunes d'aquestes reproduccions es poden veure en aquest Museu de la Mar, obert al públic per a donar a conèixer algunes de les seues maquetes i gran part de la història de la mar a la nostra ciutat, ja que es pot veure de tot; velles fotografies, objectes d'ús quotidià en les embarcacions, arts de pesca i sobretot les magnífiques reproduccions de tot tipus d'embarcacions. Un museu digne de ser visitat, encara més en aquests

dies d'estiu, quan hi ha tantes hores lliures. Una visita de la qual se'n surt completament satisfet per conèixer un poc de la nostra història. Fins i tot volen que els joves s'acosten i s'animen a entrar a formar part del grup, amb el que van a fer classes a grups reduïts per a introduir-los en el món de les maquetes.

COMERÇOS VERSUS ZONA BLAVA

text i foto REDACCIÓ

La Unió de Comerços de Benicarló ha denunciat que l'empresa adjudicatària de l'ORA continua actuant en contra dels interessos dels comerciants del municipi.

I és que malgrat haver presentat les seues queixes davant el regidor de Governació en una reunió que van mantenir amb ell "la situació no ha millorat, sinó que ha anat fins i tot a pitjor", assegura Mª José Batiste, presidenta de l'associació. És la segona vegada que els comerciants presenten les seues queixes per les formes utilitzades per l'empresa adjudicatària de la gestió del servei, JUJOSA. Així, asseguren que els seus negocis s'han convertit en el punt de recollida de les queixes dels usuaris i lamenten que molts d'ells hagen decidit traslladar-se a les grans superfícies o fins i tot a poblacions veïnes a realitzar les seues compres per que allí no els multen. I és que segons ha denunciat la presidenta de la Unió, els usuaris de la zona blava s'han convertit en el blanc de les denúncies dels agents de l'ORA, que "quan vas a buscar el tiquet, entres a una tenda a buscar canvi o, fins i tot, et trobes amb aparells que no funcionen, es troben amb la multa posada quan tornen al seu vehicle".

Batiste assegura que en aquests casos "és molt difícil demostrar el que li està dient al vigilant" per intentar convèncer-lo que no has deixat el cotxe aparcats sense pagar el corresponent tiquet i que estaves absent precisament per estar realitzant aquesta gestió. Tampoc es lliuren d'aquestes situacions els propis comerciants, als quals asseguren que "no donen els 10 minuts de marge per a realitzar càrrega i descàrrega en els nostres negocis". La presidenta dels comerciants ha denunciat que "una fleca va ser l'últim cas, que carregava per a dur-lo a altre lloc i el vigilant no el va deixar", lamenta. "Fins a ara no s'havien rebut queixes i ara és continu", ha assegurat Batiste. En aquest sentit, s'ha posicionat a favor de la zona blava "i que tot el món pague, però que respecten també als conductors". Batiste denuncia que malgrat haver mantingut una trobada amb el regidor de Governació, al que se li va exposar la problemàtica i el compromís que aquest va adquirir per a solucionar la problemàtica "no s'ha arreglat gens, al contrari, estan més damunt encara. De fet segueixen sent igual de desagradables i la seua amabilitat, brilla per la seua absència". Per tot això, han demanat la resolució del conflicte i "arribar a un punt mig on existisca un marge de flexibilitat per a les persones que usen aquest servei o tenen situat un comerç dins d'aquests límits".

CALLA, DESLLIGAT!

(A la memòria de Luis Miguel Segarra Cerdà, des de l'ànima)

Et porto un munt de dies al pensament i tinc temor d'enfrontar-me a un paper en blanc. Tinc temor de tacar-lo i tanmateix un desig que no puc frenar m'espenteja a agarrar el boli. Són moltes hores, moltes, moltes. I tan poques ara, Luis Miguel. Cada vegada que pujo al cementeri visito els pares. Després vaig a vore't. I miro aquella plaqueta daurada i no m'ho acabo. Et reso un pare nostre i, desolat, me'n torno.

Vam entrar a l'institut el mateix dia i el mateix dia el vam deixar, vam començar la carrera el mateix dia i el mateix dia la vam acabar; m'ho recordaves sempre amb aquell to hiperbòlic tan característic de la família. Ara, cada vegada que entro a qualsevol de les classes que vam compartir, no puc evitar vore't. Calla deslligat, que eres un deslligat. Jo, deslligat, de què? Mira qui parle, Milotxa em diu que jo sóc un deslligat, va, home va. I vinga riure d'una manera irreprimible d'un torrent de poques soltes. No podíem fer-hi més. Nostre Senyor, li hem d'estar agraïts, ens va donar el do del sentit de l'humor. Sempre réiem, a qualsevol cosa li tréiem punta. Un riure franc, amable, sense cap malícia. I ara ens queda el sarcasme, un humor amarg, de fel i carregat d'impotència.

Han passat tres mesos, tres mesos i una setmana i no hi ha dia que no em vingues al pensament. Avui què tenim, Boleo? Avui, les tres efes: Francés, Filosofia i la Fons -la santa que ens donava literatura espanyola-. Tu has vist substància en això? Que no és veritat? Les tres efes, mira-ho bé. I aquella bona dona vinarossenca (tenia dos cotxes amb les matrícules seguides, vinarossenca) ens parlava de Machado i, per sistema, quan preguntava el tema del poema li responíem que "el paso del tiempo". Què ens feia a nosaltres el "paso del tiempo" si el teníem tot? Ara la comprenem. El temps s'atura i, ai Déu meu, s'acaba. Si més no ací. I m'agradaria sentir-te i jugar a l'escoba i parlar i parlar i parlar. I no puc. I tinc ganes de plorar, Bole, moltes ganes de plorar.

Paco

COMPROMÍS CRISTIÀ

El del grup *lambda* de València, que ha celebrat la fi de curs amb una eucaristia participada i sentida, amb presència de membres del col·lectiu i d'altres grups, com el de CCPs -Comunitats Cristianes Populares- o cristians *de base*, dels què formen part.

Una demostració de normalitat i testimoni la dels gays, lesbianes i transsexuals, que viuen la seua orientació sexual, també des de la pròpia fe cristiana, malgrat la incomprensió de l'església institucional, que s'aferra a prejudicis i estereotips medievals, quan el món practica una tolerància i un respecte a la dignitat de tota persona, prou més propera a l'evangeli i al testimoni de Jesús.

Tot un exemple -el del col·lectiu *lambda*- també de compromís cristià.

Marc Antoni Adell

Enhorabona pels 10 anys de la festa del carrer Pubill.

La Veu de Benicarló

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

He llegit amb cert deteniment el tema de la setmana. Comprovo que, efectivament, la gent del PP –Consellers presumptament esquitxats en afers de corrupció com ara el pelotari Castellano o el pseudoxertolí Rambla- es manté ferma a afirmar que el que no s'ha fet en tres anys (o en quinze o vint) a Benicarló es farà en sis mesos. No em crec res, tant de bo estiguera equivocada, però han estat tantes les falses promeses que des de tants anys ens vénen encolomant que no me'n refio ni un pèl. Davant aquests professionals de la compra venda de fum, el nostre alcalde ha decidit prendre una posició de "dignitat" i ha promès que fins que no veja les coses publicades al DOCV (abans DOGV) no se'n vol saber res i, per tant, no es presentarà a les eleccions. Cal suposar, pel to emprat, que l'home se n'anirà cap a casa i es tornarà a dedicar als afers fallers que són els que realment li deuen agradar. Com a ciutadà d'aquest poble penso però que aquesta no és una posició "digna". Si el senyor Domingo amenaça de plegar, ho ha de fer amb més contundència; no n'hi ha prou de dir, au, m'enfado i me'n vaig, no vull jugar més que em feu garrames. No, no, aquest bon jan hauria d'anar-se'n a una altra opció política per seguir reivindicant tot allò que ell pensa que de veritat es mereix Benicarló. O és que si les coses no les fan els meus amiguets del PP no les pot fer ningú? Si de veritat és valent, amb la seua colla de fidels –que els té- que es plante i els diga als amics que van vindre a contemplar la festa de la presentació fallera de sa filla que no només es deixarà el partit sinó que formarà un grup més o

La pantalla amb la rojigualda davant de l'església, em continua tenint preocupat (avui encara han de jugar Espanya i Alemanya i no sé quants de dies durarà això)

menys independent i que els farà molt de mal perquè a ell la gent se'l creu. Un parell d'ous i no reaccions de criatureta.

A l'editorial insisteixen en tootes les mentides que fins ara ens han contat i ens hem cregut. Vaig però a fer un vaticini. D'ací a les votades, aquests senyors que són més vius que una centella, hauran mig acabat el CSI aqueix, hauran asfaltat dos carrers i ens diran que ja estan licitades algunes obres. El benicarlando tipus, ser per naturalesa ingenu, ben cregut, obedient i a qui no li agraden els canvis, tornarà a votar massivament Camps, Fabra, Ripoll, Rus o Castellano i si convé els empresaris Fenoll d'Oriola. I tant s'hi val qui hagen posat de cap de llista ací: Mundo, Cuenca, Marcelino, Salinas, José María Serrano o Mamen Iruretagoyena. Al temps, figures.

Segueixo llegint en clau electoral. Les festes d'agost d'enguany, comptaran amb la presència una altra vegada al nostre Benicarló de David Bisbal; que boniques aquelles samarretes que diuen per a l'anterior ocasió alguns joves benicarlandos que amb tant i tant d'enginy van escriure el lema "No és un pardal, és Bisbal" (quina rissa més postissa!). També es veu que es farà una monumental entrada de vaques amb més de quaranta animals. Bous i arròs, pa i curc. Els nostres conciutadans, pensaran, mira que bé ho fan aquests que tot i la crisi ens duen unes festes de categoria. Sí, sí, ho penso així. I encara més clau

preelectoral. La pantalla amb la rojigualda davant de l'església, em continua tenint preocupat (avui encara han de jugar Espanya i Alemanya i no sé quants de dies durarà això). Em té preocupat perquè no sé qui deu pagar el lloguer de l'embalum aqueix ni sé els diners que deu valer. Puc però fer una mica de demagògia. Un amic professor em va contar que l'Ajuntament de Benicarló no va voler posar mil euros –mil euros- perquè els alumnes dels instituts del poble es desplaçaren en autobús a Vinaròs a informar-se del seu possible futur acadèmic en una Fira Intercomarcal de Formació Professional; l'excusa va ser que no hi ha via diners. És gros, no?

Acabo amb algunes cosetes soltes. Diuen que el pelotari Castellano defensa els "festejos de bous al carrer". No aconseguixo imaginar-me un bou "festejant" al carrer, a no ser que es tracte del toro enamorado de la luna que abandona por las noches la maná. Ai el SALT! Suposo que hauríem de parlar de les "festes de bous al carrer". De res. Una més va. La plaça dels Mestres del temple, per obra i gràcia del SALT o de l'Internostrum ha esdevingut la plaça dels Mestres del Tremp que, segurament, deu ser una altra cosa.

M'agradaria concloure amb una espifiada. Monumental aquesta. A les pàgines d'esports apareix una fotografia amb la imatge de l'anuncia de la jove Paula Saura com a nova dama del Club de Natació. Tots mudats i ben templats. Hi ha però un element distorsionador. Un home va vestit amb una samarreta i amb unes espadenyes de fer esport. Pobret, que li busquen un assessor d'imatge!

ja està, no?

BENICARLÓ CONVERTEIX EL CASC HISTÒRIC EN MARC PROMOCIONAL DELS SEUS COMERÇOS

text REDACCIÓ

Benicarló torna a traure al carrer als seus comerços en la campanya promocional "Dimats a la fresca", que ha començat aquest estiu amb la participació de 25 tendes dels carrers Major i Sant Joan.

La bona acollida que va tenir la iniciativa l'any passat ha fet augmentar el nombre de comerços participants i ha allargat la campanya fins al 15 de setembre. Cada dimarts de 18.00 a 21.00 hores, els comerços del carrer Major i carrer de Sant Joan trauen els seus productes al carrer en el marc de la campanya, que es va estrenar l'any passat i que va tenir un gran èxit d'acollida, tant per part dels comerciants com dels consumidors. Les tendes participants, que han passat de les 15 de l'any passat a les 25 d'enguany, ofereixen els seus productes de promoció directament en el carrer. Totes elles amb la imatge comuna d'un parasol de color verd que identifica els comerços que participen en una campanya que s'allargarà fins al 15 de setembre. L'objectiu és promocionar la ciutat i el seu comerç i convidar als veïns i visitants a passejar pels carrers del centre històric de Benicarló. La iniciativa es duu a terme entre els mateixos botiguers del centre històric i compta amb el suport de la Regidoria de Comerç i Mercats.

OPOSICIÓ AL BATXILLERAT A LA SALLE

text REDACCIÓ

El claustre de professors de l'IES Joan Coromines ha instat l'alcalde de Benicarló que faça arribar la negativa del Consell Escolar del municipi respecte a la implantació del batxillerat concertat en el col·legi de La Salle a l'administració corresponent. Els professors s'adhereixen d'aquesta manera al manifest dels professors de l'IES Ramón Cid, que van ser els primers en oposar-se a la implantació d'un nou batxillerat concertat a Benicarló. Amb la decisió del Coromines, els dos centres públics que ofereixen en l'actualitat batxillerat i el consell escolar s'han manifestat públicament en contra de la concertació amb La Salle. En l'altre costat de la balança se situa l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo i els membres del seu equip de govern, que estan a favor d'aquesta nova oferta educativa en la ciutat. En qualsevol cas, la decisió correspon a la conselleria d'Educació, i La Salle ja ha començat les obres d'ampliació de les seues instal·lacions per a complir amb els requisits que marca la llei per a aquest tipus de centres educatius. Així, els germans de l'ordre que vivien en l'edifici del col·legi, s'han traslladat a un pis particular per a deixar espai lliure, mentre que en el pati s'està construint el necessari gimnàs per a complir els requisits requerits per l'administració autonòmica. A més, segons ha pogut saber La Veu, La Salle ha al·legat que serà l'únic institut a Benicarló que oferisca ensenyament religiós, una opció que no existeix en aquests moments a la ciutat.

I és que els arguments que esgrimeixen els opositors a la

Des de la Regidoria de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Benicarló, a través de l'oficina AFIC i de manera conjunta amb les diverses associacions de comerciants de la localitat i altres entitats que puguen patrocinar els actes, es participa activament en l'organització de diverses campanyes de promoció i animació comercial. Algunes de les campanyes organitzades, com és el cas de les desfilades de moda, el sorteig de 10.000 euros en compres, o el "comerç en el carrer", s'han convertit ja en tradicionals, i són esperades tots els anys pels clients de Benicarló i comarca. Durant l'any s'organitzen altres actuacions comercials en dates festives com és el cas dels concursos d'aparadors comercials de falles i nadal, o l'animació comercial de Nadal amb atraccions infantils i decoració específica, sense oblidar la participació en les campanyes puntuals com els sortejos de premis entre els compradors del mercat o altres iniciatives. A més, al costat de les campanyes d'animació, es duen a terme altres actuacions de promoció del comerç local, amb la intenció de difondre la imatge de marca del comerç de la ciutat, que conta amb una imatge publicitària pròpia, amb la col·locació de senyalització comercial, l'edició de material promocional i amb la presència als mitjans de comunicació a través d'anuncis a la televisió, premsa escrita o a internet que puguen donar a conèixer els valors del comerç urbà amb el lema "la millor oferta a 2 passos".

concertació amb el centre privat és l'excés d'oferta de secundària en la ciutat. El claustre de professors de l'IES Ramón Cid va ser el primer a al·legar que cada any, sobren places en els dos centres públics de la ciutat, quan segons la normativa actual en matèria educativa la concertació amb el centre privat només es podria fer en el cas que la pública no poguera atendre les necessitats de la població. No obstant això si que és cert, com argumenta La Salle, que no existeix opció religiosa a l'hora de triar institut, com oferirà el col·legi. El consell escolar, reunit fa poques setmanes per a debatre sobre el tema, també es va manifestar en contra d'aquesta opció. Malgrat que l'òrgan no té poder per a prendre decisions vinculants, 16 dels seus 23 membres van votar en contra d'aquesta possibilitat. Una àmplia majoria que és la que ara el Coromines reclama que es faça arribar a conselleria. Alguns dels integrants del consell escolar van al·legar que la implantació de la nova línia de batxillerat obligarà a tancar el Coromines, ja que els alumnes que cursen batxillerat en el centre procedeixen en la seua majoria de La Salle, pel que presumiblement si el col·legi religiós ofereix aquesta opció, els futurs batxillers optaran per quedar-se allí. Uns altres dels damnificats per la nova situació seran els professors, ja que els interins seran els primers a patir aquesta nova situació al desaparèixer les seues places. En el cas dels professors amb plaça definitiva, podrien ser desplaçats del seu lloc de treball a altres poblacions.

BREUS

text REDACCIÓ

ÈXIT DE L'ANIVERSARI DEL MUCBE

El Mucbe acaba de complir 5 anys i ho ha celebrat amb una setmana plena d'activitats que ha comptat amb la participació de més de 2.500 persones. Concerts, exposicions i visites guiades per l'històric edifici que acull el museu han estat els actes que han omplert l'agenda de l'aniversari. La quarta edició de les Nits en el Convent va començar els actes de celebració, oferint concerts interpretats pels alumnes del Conservatori Professional de Música "Mestre Feliu" de Benicarló en un marc incomparable com és el claustre del Mucbe. L'exposició "Biblioteca de cordes i nusos", de José Antonio Portillo, que tindrà continuïtat durant tot l'estiu, es va inaugurar amb presència de l'autor, que va oferir dues visites guiades per la mostra. Les visites guiades dramatitzades al Mucbe han aportat el granet d'història necessari en aquest aniversari, on els membres de l'Associació Cultural Pere de Thous, en el paper dels monjos de l'època, explicaven els secrets que encara guarda l'antic convent franciscà. Les corals de la Gent Gran i Polifònica també han volgut participar de l'aniversari oferint dos concerts en el Claustre del Mucbe. I fora, a la plaça del Convent, els grups Reloj Vacío i Kalumnia van oferir ritmes més actuals per a un públic eminentment jove. Però de tots els concerts, el que més èxit ha tingut ha estat el de la Big Band de Benicarló, que va reunir prop de 800 persones. També la jornada de convivència i integració organitzada per la Regidoria de Benestar Social va tenir amb un important èxit de convocatòria i va reunir més de 600 persones durant la vesprada de diumenge. De tots els actes que s'han organitzat per a celebrar aquest cinquè aniversari, el més emotiu va ser sens dubte la inauguració de l'exposició de la col·lecció de l'artista Fernando Peiró Coronat. Una mostra que és el resultat de la donació que l'artista ha fet a l'Ajuntament i que ha atret fins al Mucbe més de 400 persones durant els tres primers dies de la mostra.

EL PRESIDENT DE COCEMFE, PREMIAT EN BENICARLÓ PER LA SEUA REIVINDICATIVA LABOR D'INTEGRACIÓ DELS DISCAPACITATS

El Consell Municipal de Benestar Social ha nomenat el president de Cocemfe Baix Maestrat, Manolo Celma Campanals, Persona destacada de l'Àmbit Social per a l'any 2010. La decisió es fonamenta en la llarga trajectòria de Celma com defensor dels drets de les

persones amb discapacitat. L'actual president comarcal de Cocemfe és una de les persones que més ha lluitat en els últims anys en favor dels drets de les persones que pateixen algun tipus de discapacitat. Celma, que participa habitualment en bona part de les activitats socials que s'organitzen a Benicarló, sempre ha estat una veu crítica amb les administracions que han incomplert la legislació en matèria de discapacitat i ha situat l'entitat que presideix, Cocemfe, com un referent a l'hora de dissenyar els plans d'accessibilitat dels municipis de la comarca. Celma també ha liderat nombroses campanyes de sensibilització dirigides a millorar la qualitat de vida d'aquest col·lectiu. Una de les últimes iniciatives que ha dut a terme en aquest sentit a Benicarló, organitzada per la Regidoria de Benestar Social, ha estat una campanya informativa dirigida als conductors de vehicles per conscienciar-los de les conseqüències que tenen per a les persones discapacitades els dolents estacionaments en la via pública. Com tasca complementària a la presidència de Cocemfe Maestrat, Manolo Celma també lidera el Club Bamesad, una entitat que fomenta la pràctica esportiva entre les persones amb discapacitat.

NOEMÍ OMS, MANTENIDORA DE LES FESTES

La periodista benicarlanda Noemí Oms serà la mantenidora de l'acte oficial d'obertura de les Festes Patronals 2010. L'alcalde ha fet la proposta a la Junta de Portaveus i aquest mes de juliol ho aprovarà el Ple. Noemí Oms Munuera (Benicarló, 1977) és llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de

Barcelona. Actualment és corresponsal del diari Levante-EMV a Benicarló i Peníscola i dirigeix el setmanari local 7 Dies Benicarló. Col·labora en diversos mitjans de comunicació de la comarca i ha estat coautora, juntament amb el periodista Jordi Maura, de l'anuari "Benicarló. Una mirada enrere. 2009" que edita Caixa Benicarló.

Ha treballat en mitjans com Visió 3, Ona Catalana, Canal 56, Ser Maestrat o La veu de Benicarló. Des de finals de 2002 segueix dia a dia l'actualitat de Benicarló, cosa que li ha permés conèixer a la perfecció la ciutat i els seus habitants. La seua estrena com a mantenidora serà el 21 d'agost.

ve de la pàgina anterior

que altra paperera que ajudara a no fer tant l'ídem. I per cert, a la tribuna del partit, el PP al complet en una tauleta amb el cap de policia. Suposem que haguera pogut posar alguna que altra multa... per l'incivisme demostrat. O, és que s'havia deixat les ulleres? O la llibreta de les multes? O el telèfon mòbil... per trucar els seus subordinats? O... passava de tot?

Ració d'espanyolitat

Amb açò del futbol, millor dit de la selecció espanyola, el sentiment espanyol està arrelat amb una força que Déu ni do.. Banderes penjades per tot arreu, gent que va als dinars oficials amb la samarreta de la roja, cares pintades amb la "rojigualda", bufandes, bolígrafs... i tot un seguit d'articles a quin més espanyol. Fixeu-vos si és així que, fins i tot, hem pogut veure en roda de premsa que el nostre alcalde reivindica la seua espanyolitat com el primer amb una estanquera al canell, al costat del rellotge, ben gran i lluenta. Vinga, tots a una "soy español, español... español!"

Ració d'espanyolitat (i 2)

I si les de dalt, juntament amb la de l'alcalde, són tot un signe d'espanyolitat enfervorida, que podríem dir de la ració d'espanyolitat eclesiàstica, via "campanes al vol", amb la que ens delecta el capella de Sant Bartomeu després de cada partit guanyat per la selecció espanyola. Suposem que el nostre capellà de sant Bartomeu deu ser un altre seguidor embogit del joc de "la roja" i no pot reprimir la seua alegria interna i així ho expressa. Ara, tant com això de ficar-ho al nivell dels sants? No volem pensar que passarà si guanyen la final? Per si amb el sucedani d'espanyolitat amb que ens va obsequiar el Tribunal Constitucional per l'estatut català, a l'estil "una grande i libre",

no en teníem prou, ara, també "por la gracia de Dios". Que Déu ens agafe confessats!

Concurs

A vore qui la té més gran. Ei, no és el que vostés es pensen. Parlem de les banderes espanyoles que aquestes setmanes han penjat "por doquier", per tot "el territorio nacional". Això, sí que és color.

2es REBAIXES POLÍTQUES

Ací també ens rebaiem els s'ous

60% sobre el 15% de Zapatero

Les segones rebaiques

També han arribat les rebaiques.... Les rebaiques a la rebaixa del sous dels nostres polítics locals. Del 15% inicial que s'havien de fer per art de la FVMP s'ha quedat... en un miser 5-6%. Les butxaques dels seus conciutadans si poden veure's afectades per les retallades vergonyoses dels que ens manen però... ah, quan els toca a ells! Quan els toca a ells, doncs, no són rebaiques? Doncs, també cal rebaiques la rebaixa (com acaben de començar a fer-ho els establiments comercials, el nostre ajuntament no pot ser una excepció). No us estranyeu si trobeu rètols al nostre ajuntament on puga ficar: "Segona rebaixa. 60% sobre el 15% inicial". I en lletra menuda, no siga cas que es veja massa "Només als ous dels regidors". Perquè després diguen que no estan grossos.

Sistema (des)educatiu

Els tafaners hem vingut observant el rànquing d'on es troba "la roja", pel que fa al seu sistema educatiu envers la resta d'Europa i, certament, no sortim massa ben lliurats. I ja no diguem com queda la nostra comunitat, la valenciana, si ho comparem amb les altres de la resta de l'estat: els últims. Escoltant Zapatero i Camps quan parlen de la seua gran inversió en

l'educació del futur (el que invertiran en un futur molt, i molt, i molt... llunyà), no podem més que tremolar... de "tranquils". Si el nostre sistema educatiu no entra en fallida tècnica per la seua manca d'inversió serà perquè els seus professionals fan el possible, i quasi allò impossible (els miracles només els poden fer els centres catòlics concertats), per impedir-ho. Això sí, quan de temps aguantaran, si els nostres governs no paguen el deute salvatge que tenen amb l'educació pública i de qualitat, només Déu ho sabrà (bé, Déu i els que tenen línia directa amb ell per veure si el concert augmenta). Que visquen els diners públics quer paguen allò privat!

Sistema (des)educatiu (i 2)

I si a més observem la prova del "algodón", que no enganya, del que ha representat la selectivitat d'enguany, aleshores ja podem posar-nos a tremolar. És difícil legislar educativament malament però, aquesta gent que tenim, sens dubte, "rizando el rizo" (en castellà del seu), ho han aconseguit. Així, enguany, dos exàmens de selectiu, que havien de ser per apujar nota, acaben valent tant com els exàmens de totes les assignatures del procés comú més la matèria de modalitat (5 assignatures). I al final, de resultes, els dos anys d'un batxillerat serveixen pràcticament, per a no res. Amb aquest panorama, un alumne que estudia batxillerat, perquè haurà d'estudiar durant els dos cursos si la seua nota dels cursos no comptarà quasi per a res? L'exemple: el còmput global del selectiu d'enguany amb aquest embolic és veu abocat a fer malabarismes matemàtics puntuant sobre 14 i no sobre 10. Això sí, ja es senten campanades, i no les de "la roja" precisament, que apunten a que l'any que ve ho tornaran, altra volta, a canviar. No ens estranya que continuem sent "El último de la fila" (I no ens referim al grup musical, òbviament).

laveubenicarlo@terra.es

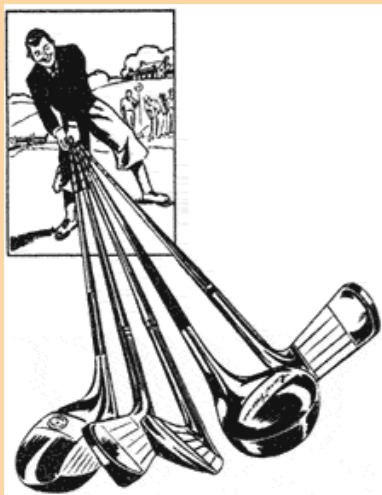

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

De pals i pilotetes

Els tafaners, tot i que no solem parlar-ne massa del que passa pels nostres pobles dels voltants, de tant en tant pensem que cal ficar el nostre granet de sorra a l'ull corresponent. I així, ens hem assabentat que a la nostra ciutat veïna del sud, o siga Peníscola, els han aprovat el seu nou Pla General d'Ordenació Urbana. A veure, per les primeres informacions que ens han arribat més bé podríem dir-li de Desordenació Urbana o de Desorientació, que tan s'hi val. I és que com ho consideràreu si us diguérem que volen instal·lar quatre, sí, 4, amb xifra, camps de golf? Ni sabíem que havien tants de peníscolans aficionats a això de pegar-li amb un pal a la piloteta de marres!

De pals i pilotetes (2)

Vinga, que de sobte tots s'han tornat fans extrems del Sergio Garcia i ara el volent emular. Com això dels golfos dona tants de diners! Amb tanta crisi... sembla que s'aguditza l'enginy. En dos dies reciclaran tots els antics *suvenirs*, el poalet, la pala i el rastell i apareixeran els nous, "el hierro 4, la madera, los wedges o el putter..." i

quatre pilotetes i aviat tots seran El Garcia eixe. No ens estranyaria que, fins i tot, ara aparegués una carta del Cid, dirigida al Papa Luna, on ja es parlaria de les benevolències econòmiques i de futur d'aquest noble art d'acaçar una piloteta amb un garrot. I si no, al temps.

De pals i pilotetes (i 3)

I sembla que alguns no entenen la idiosincràsia dels peníscolans i critiquen aquesta efusiva i desbordant adaptació camaleònica al medi que els envolta. Així, la Confederació Hidrogràfica del Xuquer, els ha dit que NO a la seua proposta perquè no han aclarit de quina manera pensen regar tots eixos camps de golf. I és que resulta tant obvi que, quan els ho van plantejar, farà uns quants anys, òbviament, l'ajuntament no va contestar. Però, això sí, òbviament, el PGOU l'han aprovat. I tot açò per què era? Per què, si al final ne cau algun, almenys que siga els dels promotors d'ací. Ah, que no ho havia dit que un dels promotors és benicarlando?

Retallada consistorial

Ja portem uns quans dies que hem vist com la nostra màxima autoritat ha aparcat l'Audi i es desplaça a tot arreu en moto. Serà l'efecte de la retallada de sous? De tota manera hem observat que té un problema greu amb el mòbil. I és que, ara per ara, casc i mòbil semblen incompatibles. I així, l'hem

vist fent mans i mànegues per poder parlar amb el mòbil mentre conduïa la moto. Haurà d'anar en compte, no per si li encolomen una multa (que podria ser donat com està d'efectiu el nostre cos municipal en aquest aspecte), que també, més bé per si perd l'oremus i... No sigeu malpensat, nosaltres només ens preocupem per la seua integritat... física.

Jo també embruto...

Quina quantitat de brutícia hi ha pel centre de la nostra població. Tot allò que li sobra a la plaça de la Constitució li falta al centre de la població. Entre la mala olor, la gran quantitat de papers que hi ha per dalt, la gran quantitat de papers que hi ha per baix (molts embornals estan taponats des de fa un fum de temps), i cagallons i ampolles pel centre, el nostre il·lustríssim podria promoure una campanya com la que va gastar del tipus "Recicla!" però en plan "Límpia!, porque quien cobra no lo hace...". O almenys, ficant uns poques multes als incívics.

... Una mica més.

I parlant d'incivisme, certament, com van deixant "de neta", els seguidors de "la roja", la plaça de sant Bartomeu després de cada partit. Podríem dir que estan a l'alçada dels millors... porcs. No hagués estat malament que tant il·lustríssim haguera ficat alguna

Activitats d'estiu/1

text JOAN HERAS

Sense pressa, deixem que la conversa rellisqui o s'aturi per camins diversos. Ara que el vespre comença a fer-se nit, demanem una segona cervesa i davant de la seva escuma i d'una fredor plaent, el Carles m'explica que aquesta tarda ha complert a mitges un dels objectius dels seus quinze dies de vacances: ordenar els calaixos que des de fa molt de temps es van omplint sense massa ordre ni concert i fins i tot ja fa dies que costa de tancar-los perquè hi ha papers que ho fan difícil. Aquesta és una tasca característica de dies de vacances, de llargues hores dedicades a fer actuacions domèstiques sobre elements que, durant el temps de feina, no ve de gust ni es disposa de l'estona ni les ganes de fer-ho. Jo sempre he pensat que el meu amic Carles és un home ordenat i per aquesta raó m'ha sorprès detectar l'existència d'una esquadra en el control dels seus papers o en la imatge que en tinc d'ell en aquesta dimensió. M'ha explicat que s'ha sorprès que tenia, en el fons d'un calaix, declaracions de la renda de feia dotze anys i que ha llençat factures de l'aigua, de la llum i del telèfon —quan tenia un telèfon fix- i del mòbil que ja ha canviat el nom de la companyia dues o tres vegades però que el servei continua essent força deficient i el preu puja puntualment amb tots els augments de l'IPC i de l'IVA que els nostres governants es treuen del barret o que consenteixen amablement.

Però el Carles es detura en el record de la seva etapa de fumador compulsiu. En un segon calaix, els dels objectes diversos, és a dir, el calaix de sastre de les andròmines, ha trobat el seu darrer paquet de tabac —Ducados internacional— mig buit amb un encenedor del Barça posat a dins. Repassem les nostres biografies i intentem determinar amb precisió el moment definitiu —els intents que van acabar amb recaiguda no compten— en què vam ser capaços de foragitar de les nostres vides l'hàbit objectivament absurd —com tots els hàbits, lògicament— d'empassar-se glopades de fum. I estem d'acord que, malgrat que ara ja no hi pensem gens, això de fumar tenia la seva gràcia, especialment en moments de tranquil·litat com aquests, ara que estem xerrant sense pressa davant d'unes gerres de cervesa que donen sentit a la nostra vida. Però el Carles, amant dels passejos per la memòria, no es queda satisfet amb el repàs del moment en què vam deixar de fumar —estem d'acord que va ser més o menys a la mateixa època— sinó que vol endinsar-se en el moment en què ens vam enganxar, en aquells primers cigarrets fumats d'amagat, clandestinament, que tenien mal gust i que ens feien tossir però que després ens van anar agradant i ens agradàvem amb un cigarret a la mà. Hi havia cigarrets d'amagat i després ja a plena llum, hi havia el desig de les

Fronteres

noies i la nostra contundent inexperiència, hi havia estudis que anaven d'aquella manera i hi havia, és clar, el mar que a l'estiu ens acollia tantes hores. El Carles recorda que jo em vaig passar, després dels Ideales i dels Ducados, al tabac ros mentre que ell es va mantenir fidel al negre, malgrat que darrerament va optar per una versió més suau i més refinada. En aquest mateix instant, dues taules més enllà, dos nois joves encenen els seus respectius cigarrets i ens miren no sé si amb un punt de desafiament o veient-se a ells mateixos en nosaltres dos vint-i-cinc anys més vells.

Sense massa esperances en un descobriment, en una revelació que fins aleshores era desconeguda, li pregunto si ha trobat alguna cosa realment interessant en els calaixos, no ho sé, una carta d'amor d'alguna de les teves múltiples admiradores, alguna sorpresa. No ha contestat immediatament i això vol dir que alguna cosa interessant ha trobat en algun racó dels calaixos, però estic segur que no serà cap revelació. El Carles diu que sí, que no sap perquè però amb el plec de cartes del seu germà, el germà que des de fa anys treballa a Milà i que no ha perdut el bon costum d'escriure cartes convencionals, les cartes de tota la vida, ha trobat una postal de la Carme que li va enviar des de l'Alguer aquell estiu que ell es va quedar aquí perquè havia canviat de feina feia molt poc i no tenia vacances i ella se'n va anar uns dies amb els seus pares i, és clar, amb la nena, l'Anna. Després d'uns moments de silenci continua explicant que de la Carme no en té cap carta, cap escrit, cap nota perquè no se'n feien i aquesta postal deu ser de les poques coses escrites que conserva d'ella. Veig en els seus ulls les imatges a tota velocitat de vint anys de relació, tot en un aiguabarreig com el calaix on ha trobat la postal: la festa en què es van conèixer, el gust de la seva pell i dels seus petons, els primers estius, un accident de cotxe que no va ser res però podria haver estat molt, el pis i la vida de cada dia i l'arribada de la petita Anna, el capaltard que es va fer nit, com ara que quasi ja ens hem acabat la cervesa.

-N'has sabut res, després?

-No, fa temps que no parlem. L'Anna m'explica coses, és clar, però fa temps que no parlem.

I li pregunto si ha trobat alguna altra cosa d'interès. El Carles em diu que no, però que no ha acabat la feina. S'ha encallat ordenant factures i encara li queden un parell de calaixos per ordenar.

-Potser ho hauré de fer quan torni a tenir vacances. La setmana que ve torno a la feina.

